

Når man lægger begrænsninger på, hvad man må lave af store varehuse ude på en mark, så er jeg helt enig. Det er ganske vigtigt. Og hvad er så argumentationen for det, hvis man skulle have en rigtig argumentation, der ikke går på sådan nogle mere følelseladete ting som, at man kan lide det eller ikke lide det? Ja, den er selvfølgelig, at hvis en virksomhed eller en stor kapitalkoncentration vil lægge et kæmpe varehus ude på en mark væk fra bycentret, så pålægger det i virkeligheden samfundet og borgerne nye store infrastrukturinvesteringer af forskellig slags, som overflødiggør det bycenter, man har. Det er den ene form for argumentation.

Det andet, som måske er mere usikkert, er selvfølgelig trangen til at beskytte, at der stadig væk er et varieret butiksbillede, at der er mange, der kan være med, at de små ikke bliver knust i det her system. Det er lidt sværere at lovgive om, men det er dog alligevel bestræbelser i den retning, vi alle går efter.

Så vil jeg også gerne sige til ministeren, at når ministeren i denne sammenhæng tager handelsstandsforeninger og andre til indtægt, skal man altså passe lidt på, hvem det er, man tager til indtægt for hvad. I handelsstandsforeninger og lignende erhverv er der i dag vel nok en stærk konservatisme – det er ikke for at genere De Konservative – når det gælder ændringer, forstået på den måde, at der er mange hyklere i branchen, som taler om det frie initiativ hver gang, de holder årsmøde: Det er det eneste, der kan klare det, og hvis ministeren ikke blander sig, så går alt godt. De bruger ministerens planlovgivning til at hindre deres konkurrenter i at komme til. Så dem kan man næsten altid få med som nogle, der vil være med på holdet, når det gælder planlovgivning.

Det er ikke ualmindeligt, at selv når en mindre butik skal placere sig et sted, hvor det ikke har den store betydning, og hvor der heller ikke er nogen planmyndigheder, der sådan er rigtig bekymret over det, så kommer der klager fra konkurrenter. Så derfor er det helt almindeligt, at handelsstandsforeninger priser den fri konkurrence, lige indtil den begynder at genere dem selv.

Jeg vil gerne sige, at når det gælder bymidten, så er det rigtigt, som det er blevet sagt fra tidligere ordførere, at der er mange gode initiativer, der er stoppet. Og der er jo eksempler – må jeg sige til ministeren – på, at selv små

butiksudvidelser af den ene eller den anden slags er blevet stoppet. Jeg mener, at den lovgivning, man lavede, overgangslovgivningen osv., i virkeligheden har spoleret en masse. Det her er et rigtigt kommissærslaraffenland, når det gælder om at styre og ofte styre noget, som man ikke har det fjerneste begreb om. Når det gælder om at afgrænse bymidter, må vi sige, at der er masser af eksempler på, at det er bremsende for selv fornuftige ting.

Når nu vi har haft følelserne fremme i dag og brugt eksempler osv., skal jeg tage et aktuelt eksempel fra min lille ø, Ærø, hvor man har en af de mest velbevarede og en af de smukkeste byer overhovedet, nemlig Ærøskøbing, som minder om den gamle by i Århus. Vi tager bare ikke penge for det og har ikke bom og den slags ting; vi lever der. Her vil man nu lægge en ny Nettobutik, som vil være af stor betydning for netop den by, fordi vi ved, at den butik er trafikskaber, og den vil kunne få resten af butikkerne til at overleve. Den vil man lægge nænsomt i udkanten af byen med skrappe krav fra kommunen om at bygge med den rigtige farve sten og i den rigtige facon. Den skal ligge lige op ad byen; alt andet ville være en forbrydelse, som hvis man f.eks. lagde den inden for bygrænsen eller bare et andet sted.

Her har man mulighed for at lægge den helt rigtigt og skabe præcis den ekstra vækst, der skal til, for at resten kan overleve, og så skal man igennem et bureaukratisk morads uden lige, hvor amtet, som begynder at være positiv, skal lave sådan en form for forhåndsholdning osv., og så skal man formentlig ind omkring ministeren eller de embedsmænd, der nu skal administrere det. Det vil sige, at vi er ude i noget, der hedder både to og måske tre år, inden vi er færdige. Hvis det ikke havde været nogle, som havde skillingerne, havde tålmodigheden osv., så havde de forladt det for længe siden.

Der er altså mange ting, som loven ødelægger og har ødelagt, og derfor bør man altså igen kigge på fleksibiliteten i det her. Jeg har ikke dermed sagt, at vi bare skal give los for store nye koncentrationer af mammutvarehuse rundt omkring, som pålægger borgerne kæmpeudgifter til ny infrastruktur.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Christian Schmidt.